

Πολιτική συνοχής και περιφερειακή πολιτική της ΕΕ μετά το 2013

Ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 7ης Οκτωβρίου 2010 σχετικά με την πολιτική συνοχής και περιφερειακή πολιτική της ΕΕ μετά το 2013

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο,

- έχοντας υπόψη την ανακοίνωση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής ΕΥΡΩΠΗ 2020 - Στρατηγική για έξυπνη, διατηρήσιμη και χωρίς αποκλεισμούς ανάπτυξη COM(2010)2020,
  - έχοντας υπόψη τα συμπεράσματα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου της 25ης και 26ης Μαρτίου 2010,
  - έχοντας υπόψη τα συμπεράσματα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου της 17ης Ιουνίου 2010 (EUCO 13/10) και ειδικότερα την εκ μέρους του έγκριση της Στρατηγικής Ευρώπη 2020,
  - έχοντας υπόψη το έγγραφο θέσης που ενέκρινε η Επιτροπή Περιφερειακής Ανάπτυξης κατά τη συνεδρίασή της στις 13 Ιουλίου 2010,
  - έχοντας υπόψη τα συμπεράσματα του Συμβουλίου σχετικά με τη στρατηγική έκθεση του 2010 εκ μέρους της Επιτροπής για την εφαρμογή των προγραμμάτων της πολιτικής για τη συνοχή που εγκρίθηκαν κατά τη συνεδρίαση του 3023ου Συμβουλίου Υπουργών Εξωτερικών στο Λουξεμβούργο, στις 14 Ιουνίου 2010,
  - έχοντας υπόψη την ερώτηση με ημερομηνία 14 Ιουλίου 2010 προς την Επιτροπή σχετικά με την πολιτική συνοχής και την περιφερειακή πολιτική της ΕΕ μετά το 2013 (O-0110/2010 – B7-0466/2010),
  - έχοντας υπόψη το άρθρο 115, παράγραφος 5 και το άρθρο 110, παράγραφος 2, του Κανονισμού,
1. επιμένει ότι η πολιτική για τη συνοχή, η οποία αποσκοπεί στη μείωση των ανισοτήτων ως προς το επίπεδο ανάπτυξης μεταξύ των ευρωπαϊκών περιφερειών αξιοποιώντας το δυναμικό μεγέθυνσης για την επίτευξη οικονομικής, κοινωνικής και εδαφικής συνοχής, έχει αποδειχθεί ουσιώδης για τη διαδικασία της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης. Πρόκειται για πολιτική με ευρωπαϊκή προστιθέμενη αξία, η οποία διευκολύνει την επιδίωξη του εκσυγχρονισμού και της διατηρήσιμης μεγέθυνσης αλλά επιδεικνύει και την ευρωπαϊκή αλληλεγγύη και ότι σύμφωνα με το πνεύμα των Συνθηκών, αυτά τα χαρακτηριστικά έχουν ανάγκη από μια πανενωσιακή περιφερειακή πολιτική, που θα εφαρμόζεται σε ολόκληρη την επικράτεια της Ένωσης και θα αγκαλιάζει όλες τις ευρωπαϊκές περιφέρειες·
  2. επισημαίνει ότι η παρούσα συγκέντρωση μακροπρόθεσμων και βραχυπρόθεσμων προκλήσεων¹ που αντιμετωπίζει η Ευρωπαϊκή Ένωση περιλαμβάνουν την έγκριση

---

¹ Βλ. Regions 2020, An Assessment of Future Challenges for EU Regions, Commission Staff Working Document, November 2008.

προσαρμοσμένης στρατηγικής της ΕΕ για το 2020, ικανής να δημιουργήσει πλαίσιο ευνοϊκό για τη σταθερή και διατηρήσιμη οικονομική μεγέθυνση και δημιουργία απασχόλησης στην Ευρώπη· τονίζει το γεγονός ότι η εφαρμογή της πολιτικής για τη συνοχή είναι απαραίτητη για την επιτυχία αυτής της στρατηγικής, ενώ παραμένει πάντα ανεξάρτητη πολιτική, η οποία εξασφαλίζει πλαίσιο για τη συγκρότηση ισχυρών συνεργιών μεταξύ όλων των ευρωπαϊκών πολιτικών·

3. απορρίπτει οποιαδήποτε προσπάθεια να επανεθνικοποιηθεί η πολιτική· επιπλέον, καθώς το παρόν δημοσιονομικό πλαίσιο έχει σημαντικό αντίκτυπο στην περιφερειακή ανάπτυξη, θεωρεί αναγκαίο να θεωρηθεί η περιφερειακή διάσταση πλήρως στο πλαίσιο της προτεινόμενης αναθεώρησης του προϋπολογισμού της ΕΕ και του μελλοντικού χρηματοδοτικού πλαισίου καθώς και ότι μια ισχυρή και καλά χρηματοδοτημένη περιφερειακή πολιτική της ΕΕ είναι προϋπόθεση εκ των ων ουκ άνευ για την επίτευξη της κοινωνικής, οικονομικής και εδαφικής συνοχής·
4. εφιστά την προσοχή όλων στο γεγονός ότι, σύμφωνα με τις διατάξεις της Συνθήκης της Λισαβόνας, η εδαφική συνοχή προϋποθέτει στοχοθετημένη προσέγγιση της εδαφικής ανάπτυξης, η οποία θα διασφαλίζει την πολυκεντρική ανάπτυξη με τη δημιουργία συνεργιών και την αποφυγή του διασκορπισμού κατά τομείς των πιστώσεων για την περιφερειακή πολιτική· για αυτό το σκοπό πρέπει να υπάρξει επίσης επαρκής ευελιξία για να καλυφθούν οι περιφερειακές ιδιαιτερότητες και να στηριχθούν οι υστερούσες περιφέρειες στην προσπάθειά τους να ξεπεράσουν τις κοινωνικο-οικονομικές δυσκολίες· θεωρεί ότι οι πλέον απομακρυσμένες περιφέρειες, οι μεθοριακές περιφέρειες, οι περιφέρειες με ιδιαίτερα γεωγραφικά χαρακτηριστικά καθώς και άλλες περιφέρειες που αντιμετωπίζουν συγκεκριμένες αναπτυξιακές προκλήσεις πρέπει να συνεχίσουν να αντλούν οφέλη από ειδικές διατάξεις·
5. υπογραμμίζει την ανάγκη να χρησιμοποιηθεί η πείρα του παρελθόντος, παραδείγματα βέλτιστων πρακτικών και επιτυχημένες πρωτοβουλίες που πήρε η Κοινότητα στο παρελθόν, για να υιοθετηθεί μια προσέγγιση που θα εστιάζεται περισσότερο στην αστική διάσταση της πολιτικής για τη συνοχή. Τονίζει επίσης το γεγονός ότι οι πόλεις παίζουν δυναμικό ρόλο στην περιφερειακή οικονομική ανάπτυξη, δίνοντας ένα θετικό οικονομικό ερέθισμα στις γύρω αγροτικές περιοχές· πιστεύει επομένως ότι κατά την επόμενη προγραμματική περίοδο πρέπει να διατεθούν χρηματοδοτικοί πόροι για επενδύσεις σε αστικά καθώς και υπο-αστικά έργα και είναι της άποψης ότι η εφαρμογή του κατάλληλου μέσου πρέπει να μελετηθεί για να επιτευχθούν αυτοί οι στόχοι·
6. τονίζει το γεγονός ότι η πολυεπίπεδη διακυβέρνηση είναι μία από τις βασικές αρχές της πολιτικής για τη συνοχή και είναι θεμελιώδης για να διασφαλιστεί η ποιότητα της διαδικασίας λήψεως αποφάσεων, για το στρατηγικό σχεδιασμό και την εφαρμογή των στόχων· πιστεύει ως εκ τούτου ότι μελλοντικά μια ολοκληρωμένη προσέγγιση της υλοποίησης της πολιτικής πρέπει να είναι υποχρεωτική· πιστεύει επίσης ότι η αρχή της επικουρικότητας υπό το ενισχυμένο και διευρυμένο πνεύμα της, όπως ορίζεται στη ΣΛΕΕ, καθώς επίσης και μια καλύτερα καθορισμένη αρχή της εταιρικής σχέσης σε συνδυασμό με τη διαφάνεια αποτελούν ουσιαστικά στοιχεία για την ορθότερη εφαρμογή όλων των ενωσιακών πολιτικών, και πρέπει ως εκ τούτου να ενισχυθεί κατά το δέον·
7. είναι της άποψης ότι πρέπει να διατηρηθεί ο βασικός σχεδιασμός των υφιστάμενων στόχων και να ενισχυθεί η εδαφική συνεργασία, η οποία έχει μια σαφή ευρωπαϊκή προστιθέμενη αξία, ενώ πρέπει να εξετάζονται και άλλα μέτρα, στα οποία

περιλαμβάνονται η δέσμευση κεφαλαίων και οι καλές πρακτικές, και να προσδιορίζονται τα προβλήματα και οι λύσεις τους· σε αυτά τα μέτρα πιστεύει ότι μπορεί να περιλαμβάνονται ο καθορισμός κοινών στόχων και η ορθολογική χρήση κοινών πόρων καθώς και ότι οι δαπάνες πρέπει να επικεντρώνονται σε βασικές προτεραιότητες, οι οποίες συνιστούν ευρωπαϊκή προστιθέμενη αξία·

8. ζητεί η διάρθρωση της πολιτικής για τη συνοχή μετά το 2013 να παρέχει ένα απλό, δίκαιο και μεταβατικό καθεστώς, το οποίο θα λαμβάνει υπόψη εμπειρίες του παρελθόντος καθώς και τις τελευταίες τάσεις στην κοινωνική και οικονομική κατάσταση των ενδιαφερόμενων περιφερειών, ενώ παράλληλα θα τις διευκολύνει να συνεχίσουν την πορεία τους προς τη μεγέθυνση και την ανάπτυξη·
9. θεωρεί ότι το ΑΕγχΠ πρέπει να παραμένει το βασικό κριτήριο επιλεξιμότητας για τη χορήγηση βοήθειας περιφερειακής πολιτικής, ενώ θα μπορούσαν να προστίθενται άλλοι μετρήσιμοι δείκτες, αν αποδεικνύονται σχετικοί· θα αφήνεται περιθώριο στις εθνικές αρχές να εφαρμόζουν, στο κατάλληλο επίπεδο λήψης αποφάσεων, άλλους δείκτες οι οποίοι θα λαμβάνουν υπόψη τα χαρακτηριστικά των περιφερειών και των πόλεων·
10. επιμένει ότι το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο πρέπει να παραμείνει στο πλαίσιο της ρύθμισης που αφορά τις γενικές διατάξεις σχετικά με τα ταμεία σύμφωνα με την πολιτική για τη συνοχή, είναι όμως ανάγκη να αποκτήσει τους δικούς του κανόνες·
11. ζητεί η ανάπτυξη της υπαίθρου, στο πλαίσιο του δεύτερου πυλώνα της ΚΓΠ, να συντονίζεται με τους στόχους που αφορούν την ανάπτυξη της συνοχής και να διευθύνεται σε περιφερειακό επίπεδο, για να διασφαλιστεί ότι προσαρμόζεται στις ανάγκες·
12. θα προτιμούσε να προσανατολιστούν η πολιτική για τη συνοχή και το σύστημα εφαρμογής της περισσότερο στο αποτέλεσμα και να αποσκοπούν στην αύξηση της αποδοτικότητας και της αποτελεσματικότητας, επιτυγχάνοντας την ιδανική ισορροπία μεταξύ της ποιότητας στην εκτέλεση και του οικονομικού ελέγχου· επισημαίνει ότι τούτο απαιτεί σημαντικές βελτιώσεις στα συστήματα παρακολούθησης και αξιολόγησης, αυξημένη αποτελεσματικότητα στο διοικητικό δυναμικό και στη μείωση σφαλμάτων καθώς και τον εντοπισμό στόχων και μετρήσιμων δεικτών, που είναι συγκρίσιμοι καθόλη την ΕΕ·
13. συμμερίζεται την άποψη ότι η απλοποίηση της υλοποίησης της πολιτικής πρέπει να συνεχιστεί και να συνοδεύεται από την απλοποίηση εθνικών και περιφερειακών διαδικασιών· σε αυτό το πλαίσιο τονίζει την ανάγκη να επιτευχθεί η ιδανική ισορροπία μεταξύ της διαδικαστικής απλότητας και αποτελεσματικότητας αφενός και της χρηστής οικονομικής διαχείρισης αφετέρου, με την ελπίδα ότι η πολιτική για τη συνοχή θα καταστεί πολιτική φιλική προς το χρήστη, με αυξημένη διακριτικότητα·
14. ενθαρρύνει τη χρήση μέσων χρηματοοικονομικού σχεδιασμού, τη χρήση ανανεούμενων κεφαλαίων, τη χρήση καθολικών ενισχύσεων, ενώ ζητεί την απλοποίηση της πρόσβασης στα κεφάλαια κινδύνου και στη μικροχρηματοδότηση· πιστεύει ότι τα κράτη μέλη πρέπει να κάνουν μεγαλύτερη χρήση των διαθέσιμων πόρων τεχνικής βοήθειας για να ενισχύσουν το δυναμικό των τοπικών και περιφερειακών αρχών καθώς και άλλων συμμετεχόντων, ιδίως των ΜΚΟ και ΜΜΕ·
15. είναι της άποψης ότι η πολιτική περιφερειακής ανάπτυξης βρίσκεται στην καρδιά της ενωσιακής οικονομικής, κοινωνικής και εδαφικής ανάπτυξης και επομένως αξίζει να

αποκτήσει τη δομή ενός επίσημου κυβερνητικού σχήματος ως πολιτική πλατφόρμα καθώς και ότι πρέπει επίσης να ενισχυθεί ο ρόλος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής στη διαχείριση και στο σχεδιασμό της πολιτικής·

16. αναθέτει στον Πρόεδρό του να διαβιβάσει το παρόν ψήφισμα στην Επιτροπή και στο Συμβούλιο.